

# POSEM LA CASA POTES PER AMUNT

per **Maria Cuenda**

Farà unes setmanes, quan les nostres vides duïen el seu ritme habitual, vaig estar al col·legi fent un xarrada amb els pares/mares, parlàrem de les emocions i la conducta dels nostres xiquets/es en l'etapa infantil.

Ara, en aquestos moments d'incertesa, quan la nostra vida està potes per amunt, és moment de reflexió, i me pregunte... ara què? Tenim que seguir amb els mateixos models o patrons educatius amb els nostres xiquets/es? O tenim que ser més flexibles i comprensius?

La resposta sembla ben senzilla (encara que no ho és), i és que ells, al igual que nosaltres, estan vivint una situació fora de lo normal, tenen emocions contradictòries, emocions d'incertesa, de nostàlgia amb els seus amics, els iaïos, mestres, etc.

Perquè, a més a més, no acaben d'entendre la situació com nosaltres, no tenen capacitat per veure amb perspectiva i fer balanç d'allò que realment està ocorrent.

Totes aquestes emocions porten a pensaments i conductes que no sempre resulten adequades i agradables per als pares i mares, però tenim que deixar que fluïsqüen, que es puguin expressar, al igual que nosaltres xarrem amb la nostra parella, busquem informació i veiem les notícies...

Ara més que mai tenim que ser un model per a ells, tenim que mantenir la calma, rutines, horaris (dinàmiques de relaxació, fer deures, ballar la seua música preferida, pintar, escoltar els seus pensaments...)

Però això no vol dir que no els permetem, igual que ens permetem a nosaltres mateixa, una pel·lícula a deshora, una xocolata de més, un conte quan els falta la son a les onze de la nit o cridar de més mentre juguen i ens posen la casa potes per amunt...

Perquè si hi ha algú que es mereix més que mai un premi (un reforç) eixos són els nostres menuts, que ens estan donant un exemple de temprança, de saber gaudir de cada moment, de cada racó de la casa, ells que ni tan sols poden eixir a comprar... un xicotet privilegi que els adults gaudim en aquest temps de confinament.

Perquè d'aquesta situació especial sorgiran vincles afectius més forts que mai, clar que sí. És moment de ser exemple de fortalesa i positivisme per a ells, que s'ho mereixen tot. Eixirem novament a la vida del carrer, de les relacions socials, de les presses, del no parar, de la feina constant... i a la nostra memòria quedarà el temps compartit de veritat, amb ells; els nostres menuts.

